

I særlige tilfælde, hvor elmastetraceer skal passere en lang række kommuner, kan ministeren for offentlige arbejder i konkrete tilfælde bestemme, at ekspropriationskompetencen henlægges til amtsrådet (hovedstadsrådet), der kan fastlægge ledningsføringen efter aftale med de berørte kommunalbestyrelser. En ordning som foreslået svarer til princippet i vandforsyningslovens § 14, stk. 4, der blev gennemført ved den nylige ændring af denne lov i 1973.

Såfremt udvalget ønsker at opretholde den foreslåede skillelinje mellem store og små anlæg, således at store anlæg gennemfø-

res efter 1964-loven, må landsforeningen fastholde følgende synspunkter:

- 1) Også for større anlæg må gælde, at de kræver tilslutning fra vedkommende amtsråd for så vidt angår landzone og fra vedkommende kommunalbestyrelse for så vidt angår byzone, jfr. lovforslagets nr. 4 for så vidt angår små anlæg.
- 2) Den nævnte bestemmelse i nr. 4 bør udformes således, at vedkommende kommunalbestyrelses samtykke altid udkræves uanset om der er tale om by- eller landzone.

Jens Mathiasen.

/ O. Ingvartsen.

Til folketingets energipolitiske udvalg.

Svar:

Kommunernes landsforening foreslår, at kompetencen til at bestemme, om der skal foretages ekspropriation til gennemførelse af et stærkstrømsanlæg henlægges til kommunalbestyrelserne. Dette skal efter foreningens forslag gælde for alle ledningsanlæg, hvad enten de er beregnet for distribution af elektricitet for spændinger over eller under 50 kV. Det fremgår ikke klart af forslaget, om man også tænker sig, at ekspropriation af arealer til elværker m. v. skal besluttes af kommunalbestyrelserne.

Lov nr. 186 af 4. juni 1964 om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom må betragtes som den i dag gældende „almindelige“ ekspropriationsproceslov, hvis anvendelse må have formodningen for sig. Efter lovens § 1 er dens anvendelsesområde primært ekspropriation til anlæg for staten eller for koncessionerede virksomheder, men lovens regler anvendes også ved ekspropriation til andre anlæg, f. eks. havne, beredskabslagre for olie, elektricitetsværker. Medens elforsyning ikke hidtil har været koncessioneret virksomhed, vil gennemførelsen af forslag til lov om elforsyning indføre en koncessionsordning på

området. På nuværende tidspunkt at henlægge ekspropriationskompetencen fra ministeren for offentlige arbejder til kommunalbestyrelserne ville således være ensbetydende med en direkte fravigelse af bestemmelsen i ekspropriationsproceslovens § 1, der som nævnt fastslår lovens primære anvendelsesområde. En sådan fravigelse synes ganske ubegrundet. Omvendt ses der ikke at foreligge grunde til at henlægge ekspropriationskompetencen vedrørende stærkstrømsanlæg til kommunalbestyrelserne. Den kompetence, som disse i henhold til bestående lovgivning har til at beslutte ekspropriation, har typisk sigte på gennemførelse af kommunale anlæg, der atter som hovedregel kun vedrører arealer inden for den enkelte kommune.

Fra kommunal side har der tidligere været fremsat forslag i den af Kommunernes landsforening nu angivne retning. I en skrivelse af 30. juni 1969 foreslog Den danske købstadforening med henblik på arbejdet i den kommission, der foretog en gennemgang af ekspropriationslovgivningen, at ekspropriationskompetencen for stærkstrømsanlæg blev henlagt til kommunalbestyrelserne. Kommissionen tog ikke dette forslag op.